

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

Ljubljanske in mariborske oblasti.

Vsebina:

- Zahvala Njegovega Veličanstva kralja za čestitke o priliki Njegove proklamacije z dne 6. januarja 1929.
 Iz «Službenih Novin kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca».
 27. Zakon o izpremembah in dopolnitvah v zakonu z dne 23. avgusta 1925. o narodnem priznanju onim, ki so zaslužni za domovino.
 28. Zakon o postavljanju, premeščanju, prevajanju na drugo dolžnost ali stroko, postavljanju na razpoloženje, upokojevanju in odpuščanju državnih uradnikov.
 29. Zakon o ukinitvi zakona o volitvah narodnih poslancev za narodno skupščino kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in zakona o volilnih imenikih.
 30. Zakon o ukinitvi zakona o volitvah organov oblastne, sreske in občinske samouprave.
 31. Popravek k zakonu o zaščiti javne varnosti in reda v državi.
 32. Uredba o zavarovanju, prisilnem izterjevanju in neizterljivosti davkov.
 33. Uredba o postopanju glede kaznivih davčnih dejanj.
 34. Odločba, s katero se izpreminja odločba o ustanovitvi davčnih uprav.
 35. Postopanje za uporabljanje ugodnosti iz obćih opazk k XV. delu uvozne carinske tarife.
 36. Uredba za izvrševanje zakona o državnem sodišču za zaščito države.
 Razglasi osrednje vlade.
 Razglasi sodišč in sodnih oblastev.
 Razglasi raznih uradov in oblastev. — Razne objave.

Zahvala Njegovega Veličanstva kralja za čestitke o priliki Njegove proklamacije z dne 6. januarja 1929.*

Njegovo Veličanstvo kralj je prejel ob priliki svoje proklamacije z dne 6. t. m. iz države in iz inozemstva mnogoštevilne pozdrave in tople čestitke, s katerimi se podajajo izrazi narodne ljubezni, zvestobe in vdanosti, tople želje za srečo in slavo Njegovo, kraljevskega doma in za napredek države.

Po Najvišjem nalogu se usoja izreči pisarna Njegovega Veličanstva kralja vsem onim, ki so poslali te pozdrave in čestitke, zahvalo za to.

Iz pisarne Njegovega Veličanstva kralja v Beogradu, dne 17. januarja 1929.; št. 133.

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 19. januarja 1929., št. 15.

Iz „Službenih Novin kraljevine Srba, Hrvatov i Slovenaca“.

Številka 13 z dne 17. januarja 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 14. januarja 1929.: Postavljen je za velikega župana beogradske oblasti v 2. skupini I. kategorije dr. Vilko Baltič, veliki župan v p. v isti skupini iste kategorije.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 29. decembra 1928.: Odlikovan je z redom sv. Save IV. vrste Viktor Skaberne, šef-inspektor gradbene direkcije v Ljubljani.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 12. decembra 1928.: Pomaknjena sta iz 2. skupine III. kategorije v 1. skupino III. kategorije in obenem postavljena za arhivarja dosedanja arhivska uradnika Martin Mikek pri davčni administraciji v Ljubljani in Alojzij Megla pri finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru.

Odlok ministra za finance z dne 24. decembra 1928.: Postavljen je po službeni potrebi pri finančni direkciji v Ljubljani — carinskem oddelku za carinskega inspektorja in vršilca dolžnosti oddelkovnega šefa v 1. skupini II. kategorije Jakob Rupel, inspektor v isti skupini iste kategorije generalne direkcije carin s sedežem v Ljubljani.

Odlok državnega podtajnika za finance z dne 8. novembra 1928.: Postavljen je za oblastnega inspektorja finančne kontrole I. razreda v 1. skupini II. kategorije v Ljubljani Fran Golob, inspektor

finančne kontrole I. razreda v isti skupini iste kategorije pri istem inspektoratu.

Objave ministrstva za notranje posle: V državljansko zvezo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev so sprejeti: 1.) Viktor Kodre, uradni sluga bolnice v Mariboru; 2.) Milan Jerab, učitelj v Rajhenburgu; 3.) Karel Okretič, delavec v Gozdu, skupno z ženo Marijo.

Objava ministrstva za trgovino in industrijo z dne 31. decembra 1928.: Trgovinska privilegirana agencija kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Carigradu je ukinjena.

Številka 14 z dne 18. januarja 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 9. decembra 1928.: Postavljen je za rednega člana glavnega prosvetnega sveta dr. Karel Capuder, vršilec dolžnosti prosvetnega inspektorja v Ljubljani.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 18. decembra 1928.: Pomaknjena sta iz 6. skupine I. kategorije v 5. skupino I. kategorije dr. Andrej Debeljak, profesor na državni realki v Ljubljani; iz 7. skupine I. kategorije v 6. skupino I. kategorije Srečko Brodar, profesor na državni realni gimnaziji v Celju.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 10. decembra 1928.: Pomaknjena sta (pomaknjena je) na moškem učiteljsišču v Ljubljani: iz 5. skupine I. kategorije v 4. skupino I. kategorije Nande Marolt, profesor na istem učiteljsišču; iz 6. skupine I. kategorije v 5. skupino I. kategorije dr. Rudolf Perhanc, profesor na istem učiteljsišču; na ženskem učiteljsišču v Ljubljani iz 3. skupine II. kategorije v 2. skupino II. kategorije Olga Knez, vadnična učiteljica na istem učiteljsišču.

Objavi ministrstva za notranje posle: V državljansko zvezo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev sta sprejeti: 1.) Fran Dedek, inženjer v Ljubljani; 2.) Katarina Kariž, zasebnica v Ljubljani, skupno z dvema maloletnima otrokoma.

Številka 15 z dne 19. januarja 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 9. decembra 1928.: Pomaknjeni so: iz 5. skupine I. kategorije v 4. skupino I. kategorije Andrej Prebil, profesor na I. državni gimnaziji v Ljubljani; Peter Prosen, profesor na državni realni gimnaziji v Novem mestu; iz 7. skupine I. kategorije v 6. skupino I. kategorije Josip Kozak, profesor na II. državni realni gimnaziji v Ljubljani; Vladimir Lapajne, profesor na državni realki v Ljubljani.

Objava ministrstva za notranje posle: V državljansko zvezo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev je sprejet Pavel Zaunschirm, delavec v Mariboru.

Zakoni in kraljevske uredbe.

27.

Mi

Aleksander I.,

po božji milosti in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglašamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je sklenila narodna skupščina kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v XLII. redni seji, ki jo je imela dne 13. avgusta 1928. v Beogradu, in da smo Mi potrdili in potrjujemo

Zakon

o izpremembah in dopolnitvah v zakonu z dne 23. avgusta 1925. o narodnem priznanju onim, ki so zaslužni za domovino,*

ki se glasi:

Člen 1.

Členu 3. zakona z dne 23. avgusta 1925. o narodnem priznanju onim, ki so zaslužni za domovino, se dodajata nova odstavka, ki se glasita:

«Vsem aktivnim častnikom srbske in vsem častnikom specialne službe črnogorske vojske (člen 114. b zakona o ustroju vojske za kneževino Črno goro iz leta 1910.), ki so sodelovali kot taki v eni ali drugi vojni za osvoboditev in ujedinjenje našega naroda od leta 1876. do leta 1920. v vrstah srbske ali črnogorske vojske in so bili upokojeni po odredbah prejšnjih zakonov ter niso ukoristili invalidskega zakona, se dodeljuje v znak narodnega priznanja pokojnina po odredbah novega zakona o ustroju vojske in mornarnice iz leta 1923. Častniki, upokojeni zaradi dejanj, ki škodujejo ugledu in koristim častnikov, vojske in države, nimajo pravice do pokojnine po novem zakonu. O prevedbi teh častnikov na pokojnino po zakonu o ustroju vojske in mornarnice iz leta 1923. odloča minister za vojsko in mornarico bodisi uradoma in po uradnih podatkih, bodisi na prošnje poedincev in po podatkih, ki jih ti predložijo. Odločbe ministra za vojsko in mornarico so izvršne.

Kredite, potrebne za vsa izplačila po tem zakonskem predpisu (ves člen 3. zakona z dne 23. avgusta 1925. o narodnem priznanju onim, ki so zaslužni za domovino, s temi dopolnitvami) je postaviti redoma vsako leto v razdelek «Pokojnine» proračuna državnih razhodkov in dohodkov; odločbe o ureditvi pokojnin po odredbah zakona o ustroju vojske in mor-

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 12. januarja 1929., št. 10/V. — Prvotni zakon glej v Uradnem listu z dne 7. septembra 1925., št. 271/84.

narnice iz leta 1923. pa izdaja minister za vojsko in mornarico na podstavi činov in službenih let upokojenih častnikov na dan njih upokojitve po odredbah prejšnjih zakonov brez pravice do povračila razlike v pokojnini za čas, dokler ne dobi ta zakon obvezne moči.»

Člen 2.

Členu 5. se dodajata nova odstavka, ki se glasila:

«Ti prenosi se ne vrše posamezno, ampak v večjih transportih; po kakšnem redu in kdaj naj se vrše, pa odloča minister za vere. Razpored prenosov se mora objavljati v »Službenih Novinah« in vse rodbine, ki žele prenesti svoje padle in umrle člane z bojišč in iz inozemstva, se morajo pozvati, naj se v določenem roku s pismeno vlogo javijo ministru za vere.

One rodbine, ki se ne javijo v določenem roku, izgube pravico do brezplačnega prenosa po minulem roku.»

Člen 3.

Členu 7. se dodaja nov tretji odstavek, ki se glasi:

«Osebnih in materialnih izdatki, ki so v zvezi s poslovanjem tega odbora ali so v zvezi s prenosom, obremenjujejo fond, ustanovljen po členu 9. zakona z dne 23. avgusta 1925. o narodnem priznanju onim, ki so zaslužni za domovino.»

Člen 4.

Člen 8. se izpreminja ter se glasi:

«Bojevnika pokopališča se čuvajo in vzdržujejo po zakonu z dne 23. februarja 1922. o ureditvi naših vojaških pokopališč.

Narodna skupščina odloči, katere zaslužne civilne ali vojaške osebe naj se pokopljejo v hramu spomeniku osvoboditeljem, kadar bo ta hram postavljen.»

Člen 5.

Člen 9. se izpreminja ter se glasi:

«Za izvrševanje odredb, razen odredbe člena 3. zakona o narodnem priznanju onim, ki so zaslužni za domovino, in zakona o narodnem priznanju kralju Petru Osvoboditelju, je postaviti vsako leto v proračun državnih razhodkov najmanj 10.000.000 (deset milijonov) dinarjev. Ta vsota se izroča vključno členu 21., 51., 74., 75. in 90. zakona o državnem računovodstvu Fondu za izvrševanje zakona o narodnem priznanju onim, ki so zaslužni za domovino, ustanovljenemu pri Državni hipotekarni banki.»

Člen 6.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi z dnem, ko se razglasi v »Službenih Novinah«.

Našemu ministru za vere priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem našim ministrom, naj skrbe za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 31. decembra 1928.

Aleksander S. R.

Minister za vere:	Predsednik ministrskega sveta,
Dragiša Cvetković s. r.	minister
Videl in pritisnil državni pečat	za notranje posle:
čuvav državnega pečata,	dr. Korošec s. r.
minister pravde:	(Podpisi vseh ostalih ministrov.)
Mil. A. Vujičić s. r.	

28

Mi

Aleksander I.,

po božji milosti in narodni volji kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra pravde in po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o postavljanju, premeščanju, prevajanju na drugo dolžnost ali stroko, postavljanju na razpoloženje, upokojevanju in odpuščanju državnih uradnikov.*

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 15. januarja 1929., št. 11/VI.

Člen 1.

Postavljanje, premeščanje, prevajanje na drugo dolžnost ali stroko, postavljanje na razpoloženje, upokojevanje in odpuščanje državnih uradnikov se vrši s kraljevim ukazom na predlog pristojnega ministra, podan v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta, ostalih pa z odlokom pristojnega ministra v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

Člen 2

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se razglasi v »Službenih Novinah«.

Vse zakonske odredbe, ki so doslej veljale o predmetu tega zakona in nasprotujejo njegovim odredbam, prestanejo veljati.

V Beogradu, dne 12. januarja 1929.; št. 2540.

Aleksander S. R.

Minister pravde:	Predsednik ministrskega sveta,
dr. Milan Srškić s. r.	minister
Videl in pritisnil državni pečat	za notranje posle,
čuvav državnega pečata,	častni adjutant
minister pravde:	Njegovega Veličanstva kralja,
dr. Milan Srškić s. r.	divizijski general:
(L. S.)	Peter R. Živković s. r.

29.

Mi

Aleksander I.,

po božji milosti in narodni volji kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog predsednika Našega ministrskega sveta in Našega ministra za notranje posle

Zakon

o ukinitvi zakona o volitvah narodnih poslancev za narodno skupščino kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in zakona o volilnih imenikih.*

Člen 1.

Ukinjata se zakon o volitvah narodnih poslancev za narodno skupščino kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev z dne 3. septembra 1920. z izpremembami in dopolnitvami z dne 27. junija 1922. in zakon o volilnih imenikih z dne 30. maja 1922.

Člen 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se razglasi v »Službenih Novinah«.

V Beogradu, dne 13. januarja 1929.

Aleksander S. R.

Predsednik ministrskega sveta,	minister	Predsednik ministrskega sveta,	minister
za notranje posle,	častni adjutant	za notranje posle,	častni adjutant
Njegovega Veličanstva kralja,	divizijski general:	Njegovega Veličanstva kralja,	divizijski general:
Peter R. Živković s. r.		Peter R. Živković s. r.	
Videl in pritisnil državni pečat		Videl in pritisnil državni pečat	
čuvav državnega pečata,	minister pravde:	čuvav državnega pečata,	minister pravde:
dr. Milan Srškić s. r.		dr. Milan Srškić s. r.	
(L. S.)		(L. S.)	

30.

Mi

Aleksander I.,

po božji milosti in narodni volji kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog predsednika Našega ministrskega sveta in Našega ministra za notranje posle

Zakon

o ukinitvi zakona o volitvah organov oblastne, sreske in občinske samouprave.*

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 15. januarja 1929., št. 11/VI.

Člen 1.

Ukinjajo se vsi predpisi dosedanjega zakona, uredb, pravilnikov in statutov, ki se nanašajo na volitve organov (skupščine, odbora, zastopništva) oblastne, sreske in občinske samouprave.

Člen 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se razglasi v »Službenih Novinah«.

V Beogradu, dne 14. januarja 1929.

Aleksander S. R.

Predsednik ministrskega sveta,	minister	Predsednik ministrskega sveta,	minister
za notranje posle,	častni adjutant	za notranje posle,	častni adjutant
Njegovega Veličanstva kralja,	divizijski general:	Njegovega Veličanstva kralja,	divizijski general:
Peter R. Živković s. r.		Peter R. Živković s. r.	
Videl in pritisnil državni pečat		Videl in pritisnil državni pečat	
čuvav državnega pečata,	minister pravde:	čuvav državnega pečata,	minister pravde:
dr. Milan Srškić s. r.		dr. Milan Srškić s. r.	
(L. S.)		(L. S.)	

31.

Popravek k zakonu o zaščiti javne varnosti in reda k državi.*

V tem zakonu (Uradni list z dne 17. januarja 1929., št. 11/5) mora stati v četrti vrsti drugega odstavka v členu 19. pravilno: «§ 58.» (ne: «§ 48.»).

* Priobčen po popravku v »Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 17. januarja 1929., št. 13/VII.

Uredbe osrednje vlade.

32.

Na podstavi člena 159. zakona o neposrednih davkih in z odobritvijo finančnega odbora narodne skupščine predpisujem to-le

Uredbo

o zavarovanju, prisilnem izterjevanju in neizterljivosti davkov.*

A. Davčno zavarovanje.

Člen 1.

Če je izterjava na zakonu osnovanega davka, ki še ni predpisan, a se je že uvedlo postopanje za njegovo odmero, ogrožena, sme pozvati davčno oblastvo onega, ki je zavezan, plačati davek, s pismenim, takoj izvršnim odlokom, naj dá v odrejeni vsoti zavarovanje za dotični davek, dokler ga ne poravnava. Odlok mora obsezati tudi razloge, iz katerih smatra oblastvo izterjavo za ogroženo. Tako zavarovanje je izjemen ukrep, ki mora biti opravičen s tehtnimi, resničnimi, konkretnimi razlogi. Davčni organi so odgovorni disciplinski in materialno, če odrede ta ukrep brez takih razlogov.

Določila oddelka A. te uredbe se ne smejo uporabljati glede davka na nepremičnine kakor tudi ne zoper protokolirana in davčnemu oblastvu prijavljena podjetja in istotake obrate, odnosno tudi ne zoper stalne poklice v državi.

Zavarovalni ukrepi se tudi ne uporabljajo zoper osebe, ki so v minulem davčnem letu popolnoma poravnale predpisani davek glede istega objekta.

Člen 2.

Odlok za zavarovanje davka izda ono davčno oblastvo, ki je pristojno, odmerjati davek, katerega je treba zavarovati. Onim občinskim oblastvom, ki jim je poverjeno redno pobiranje davkov (člen 150. zakona in pravilnika o neposrednih davkih), je dolžnost, podajati pravočasno pristojnemu davčnemu oblastvu predloge o potrebi zavarovanja po predhodnem členu.

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 29. decembra 1928., št. 304/CI.

Člen 3.

Velikost zavarovanja določi davčno oblastvo po uradnih podatkih. Če konkreten primer dovoljuje, sme zahtevati to oblastvo tudi od zavezanca, naj mu predloži sam v treh dneh podatke, potrebne za to svrho.

Davčni zavezanec se more izvedbi izvršilnega zavarovanja izogniti ali jo ustaviti, če položi določeni znesek davka ali ga zavaruje s pologom državnih obveznic ali pupilnovarnih privatnih vrednostnih papirjev z 10 % pod borznim tečajem na dan pologa ali s pologom vložnih knjižic domačih denarnih zavodov ali podružnic inozemskih bank. Za zavarovanje se sme sprejeti tudi zadostna intabulacija za nepremičnine, prav tako jamstvo enega ali drugega spredaj navedenih zavodov.

Člen 4.

Potrebo, ugodnost, varnost in zadostnost zavarovanja ocenja davčno oblastvo ob odgovornosti po členu 1.

Člen 5.

Zoper odlok o zavarovanju se sme vložiti pritožba, ki ni zavezana taksi, neposredno pri višjem davčnem oblastvu, ki odloči o njej dokončno. Vložena pritožba ne jemlje odloku o zavarovanju izvršne moči. Če višje oblastvo v 30 dneh ne izda odloka o vloženi pritožbi, izgubi odlok o zavarovanju veljavnost; prav tako pa jo izgubi tudi zavarovanje, že ponujeno ali izvršeno na njegovi podstavi.

Stroški zavarovanja obremenjajo državo.

Člen 6.

Za zavarovanje davkov, omenjenih v členu 1., se sme izvršiti redoma samo rubežen premičnih telesnih stvari in terjatev, odnosno po sodni poti za znanba na premičnine.

Če se utegne za zavlacavanjem ogroziti izterjava terjatve ali provzročiti izguba pravice proti tretjim osebam, se sme izvršiti tudi sama izterjava terjatve.

Predmeti, zarubljeni za zavarovanje, se smejo prodati samo, če bi se mogli z daljšim postajanjem pokvariti ali znatno izgubiti na vrednosti.

Denarni zneski, ki se dosežejo z izterjavo terjatve, odnosno s prodajo stvari, se morajo vložiti na vložno knjižico pri domačem varnem denarnem zavodu, zavezanem javnemu polaganju računov, vložna knjižica pa se mora hraniti pri davčnem oblastvu, dokler ne postane dotična davčna terjatev izvršna ali dokler se ne prekličejo izvršilna opravila, započeta za zavarovanje.

Doseženi znesek se ne vložijo v zavod, če temu ugovarja dotični zavezanec, ki ga je treba predhodno zaslišati o tem. V tem primeru ostane znesek deponiran pri davčnem oblastvu.

Člen 7.

Če je postala davčna terjatev, zaradi katere se je izvedlo izvršilno postopanje za zavarovanje, izvršna ter je dospel zakonski rok za vplačilo terjatve, se smejo izpremeniti pridobljena zavarovanja v denar, kolikor se to že ni zgodilo po prednjem členu. Preden se to stori, je treba vsaj osem dni prej o tem obvestiti dolžnika.

Predmeti, zarubljeni za zavarovanje, se morajo vnovčiti (prodati) po določilih te uredbe o prisilni prodaji.

Če se je izvršilo zavarovanje na gotovino, se zaračunaj gotovina na račun davčne terjatve, čim postane izvršna.

Odredbe tega člena veljajo tudi za ona zavarovanja, ki jih dá dolžnik sam.

Člen 8.

Kolikor ni odrejeno v predhodnih določilih o davčnem zavarovanju kaj drugega, veljajo zmiselno določila te uredbe o prisilni izterjavi davka.

B. Izvršilno postopanje.

Občel del.

Člen 9.

Ko poteče skrajni rok za vplačilo davka po členu 148. zakona in pravilnika o neposrednih davkih, dobi davčno oblastvo pravico, uvesti zoper davčne dolžnike izvršilno postopanje.

Člen 10.

Izvršilno postopanje se mora izvesti najprej zoper osebo, ki je v prvi vrsti zakonski zavezana, plačati davek; če pa ostane ta pot celoma ali deloma

brez uspeha, se mora uvesti postopanje zoper eventualnega poroka.

Člen 11.

Izvršilno postopanje sestavljata: davčni opomin in prisilna izterjava.

Prisilna izterjava obseza rubežen in prisilno prodajo.

Za prvo stopnjo davčnega izvršilnega postopanja se smatra davčni opomin, za drugo rubežen, za tretjo pa prodaja.

Med vsako stopnjo mora poteči najmanj osem dni.

Vrste izvršilnega postopanja in izvršilna oblastva.

Člen 12.

Davek z obrestmi vred se izterjuje ali z administrativnim postopanjem (davčna izvršba) po določilih te uredbe ali pa s sodnim postopanjem (sodna izvršba) po odredbah civilnega izvršilnega postopanja.

S sodnim izvršilnim postopanjem se izterjuje davčni dolg iz nepremičnin in pravic, ki so zavarovane na njih.

Izterjava davka z obrestmi vred iz nepremične imovine in pravic, zavarovanih na njej, s prisilno upravo ali s prisilno sodno prodajo je dovoljena samo, če je očitno, da se dolg ne more izterjati z davčno izvršbo na premično imovino. Ta presoja pripada izvršilnemu oblastvu.

Člen 13.

Davčno izvršilno postopanje izvršuje ono oblastvo (davčno, občinsko), pri katerem je davek predpisan (izvršilno oblastvo). Če se je predpisal davek po odredbah člena 150. zakona in pravilnika o neposrednih davkih pri občinskem oblastvu, sme voditi izvršbo neposredno tudi samo davčno oblastvo.

Če ima davčni dolžnik izven območja izvršilnega oblastva (pri katerem je davek predpisan) predmete, na katere se more voditi davčna izvršba, sme zaprositi to izvršilno oblastvo za izvedbo izvršilnega postopanja (davčno, občinsko) oblastvo, v čigar območju so taki dolžnikovi predmeti. V tem primeru postane to poslednje oblastvo izvršilno oblastvo.

Če vodi izvršilno postopanje občinsko oblastvo samo, mora občinsko kakor tudi policijsko (poučeno) oblastvo pri tem povsem podpirati davčno oblastvo. Občinska oblastva zlasti so dolžna, vročiti opomine in prejete izvršilne odloke, izvrševati davčne objave, če se to zahteva od njih, prevzemati na zahtevo davčnega oblastva (izvršilnega organa) denarne zneske, položene in prejete v izvršilnem postopanju, kakor tudi zarubljene predmete, vse varno hraniti, odnosno skrbeti, da se pošljejo varno in hitro dalje pristojnemu davčnemu oblastvu.

Glede odrekovanja take pomoči in glede škode, prizadete državni blagajni ob dajanju take podpore, je treba postopati po predpisih člena 141. zakona o neposrednih davkih.

Člen 14.

Davčno izvršbo izvaja izvršilno oblastvo (davčno, občinsko) ali neposredno ali pa po svojih izvršilnih organih, ki poslujejo v tem primeru po nalogu in pod nadzorstvom izvršilnega oblastva.

Izvršilni organi in njih področje.

Člen 15.

Izvršilni organi smejo biti:

- a) davčni izvrševalci, ki so kot taki trajno nameščeni pri izvršilnih oblastvih;
- b) drugi organi izvršilnih oblastev, ki se določijo za to ali nalašč ali pa za poedine primere.

Izvršilni organ se mora, preden izvrši izvršilno opravilo, legitimirati dolžniku in tretjim prizadetim osebam s pismenim nalogom izvršilnega oblastva. Legitimacijo lahko nadomeste uradni znaki. Kakšni so ti znaki, kako in kdo jih je upravičen nositi, predpiše minister za finance z naredbo.

Člen 16.

Če izvršilni organ ni davčni uradnik, ni upravičen, sprejemati denarja, ki se dobi z izvršbo. Vendar pa sme odrediti le ministrstvo za finance, kdaj in do kolike vsote smejo sprejemati tudi drugi izvršilni organi denar za izvršilno oblastvo. (Glej člen 74.)

Člen 17.

Kolikor zahteva potreba izvršbe, smejo zarubljati izvršilni organi predmete tudi v dolžnikovem stanovanju in drugih prostorih, ki pripadajo ali njego-

vemu gospodinjstvu ali poslu, kakor tudi pregledovati vse prostore, ki služijo dolžniku za shrambo. Preden se izvrši rubežen v stanovanju, je treba vročiti dolžniku pismeni odlok izvršilnega oblastva. Če je treba, sme preiskati izvršilni organ tudi samo odelo na dolžniku z vso pozornostjo proti osebi. Ženske osebe smejo preiskovati samo ženske. Hišna vrata, zaprte prostore in ostale predmete smejo dati zaradi izvršbe odpreti. Če je dolžnik odsoten in ni nikogar izmed njegove rodbine ali zastopnika, se morata poklicati v tem primeru dve polnoletni osebi za prič. Ob preiskavi stanovanja je treba paziti na ustavne odredbe.

Če se mora izvršiti preiskava v stanovanjih državljanov muslimanske vere, mora vpoštovati izvršilni organ njih verske običaje in predhodno pozvati prisotne ženske, naj se odstranijo.

Izvršilni organi smejo odstraniti osebe, ki ovirajo izvršilno poslovanje ali se pri tem nedostojno vedejo.

Če bi se pojavil odpor, smejo zahtevati izvršilni organi podporo krajevnih organov za javno varnost, po potrebi pa tudi sreskega poglavarja. V nujnih primerih smejo zahtevati tudi neposredno podporo orožništva. Če je treba vojaške pomoči, se morajo obrniti na šefa davčne uprave, da jo ta zahteva.

Če se upre pri izvršbi dolžnik, ki služi aktivno pri vojski ali orožništvu, je treba, ako ni nevarno odlagati, zaprositi za podporo neposrednjega starejšino.

Člen 18.

Ob nedeljah in večjih praznikih kakor tudi ponoči niso dopustna izvršilna opravila za prisilno izterjavo.

Izvršbe ne sme biti v širšem obsegu, nego je treba, da se izterja davčna terjatev z izvršilnimi stroški vred.

Člen 19.

Zoper osebe, ki uživajo v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev pravico izdeželosti, kakor tudi v izdeželnih zgradbah in prostorih se smejo izvajati izvršilna opravila za prisilno izterjavo samo, kolikor to dovoljuje mednarodno pravo, pa tudi takrat samo vpričo uradnika, ki ga delegira minister za zunanje posle.

Člen 20.

Če se mora izvesti izvršilno opravilo v vojaških zgradbah, se mora predhodno ustno obvestiti poveljnik zgradbe (ali njegov namestnik), da odredi vojaško osebo, ki naj prisostvuje izvršitvi tega opravila. V zapisniku se mora to ugotoviti ter v njem navesti ime, priimek in čin vojaške osebe, ki je bila prisotna.

Če se mora vršiti rubežen pri aktivni vojaški osebi, ki ne stanuje v kasarni, mora davčno oblastvo prej o tem pismeno obvestiti njeno pristojno komando, da odredi vojaško osebo, ki naj prisostvuje izvršilnemu opravilu.

Če se morajo izvesti v zavodu (instituciji), ki je pod nadzorstvom države ali ki služi javnemu prometu ali javnim delom, izvršilna opravila, ki utegnejo ovirati javni promet ali javno delo, jih je treba izvesti samo sporazumno z nadzorstvenim oblastvom in v mejah, ki jih spozna to oblastvo za mogoča glede na koristi javnega prometa in javnih del.

Sestavljanje zapisnika o izvršilnih opravilih.

Člen 21.

O izvršilnih opravilih mora sestaviti izvršilno oblastvo, odnosno izvršilni organ zapisnik, ki ga podpisujejo osebe, katere se udeležujejo tega opravila.

Zapisnik mora obsežati: kraj, dan in uro sestave, prisotne osebe, ki se udeležujejo izvršilnega opravila, predmet izvršilnega opravila in vse značilne činjenice ob izvrševanju opravila. V zapisniku je treba navesti tudi vplačila, ki jih je položil dolžnik ali kdo drugi zanj ob izvajanju izvršilnega opravila. (Glej posebne odredbe o sestavi zapisnika pri rubežni, odnosno prodaji.)

Ugovori in pritožbe v izvršilnem postopanju.

Člen 22.

Zoper opomine in zoper naredbe ob izvrševanju prisilne izterjave sme podajati dolžnik ugovore.

Z ugovori sme navajati dolžnik n. pr.:

1.) da je davčna terjatev prestala (z vplačilom, preračunavanjem, rešitvijo davčne pritožbe, odpisom, zastaranjem itd.);

2.) da se je dovolil za davčno terjatev odlog;

3.) da niso nastopili pogoji za izvršnost davčne terjatve;

vpíše izvršilno oblastvo v zapisnik o rubežni in odredi, da se morajo vrniti dolžniku proti potrdilu zarubljene stvari, ki so mu bile odvzete.

Veljavnost rubežni prestane tudi, če jo prekliče nadrejeno oblastvo ali če jo prekliče ob priliki izločitvene pravde sodišče s pravnoveljavnim sklepom.

Člen 45.

Stroške za prenos (prevoz) zarubljenih predmetov trpi država. Stroške za vzdrževanje takih predmetov in stroške za vrnitev dolžniku trpi dolžnik.

Posebne odredbe za rubežen in za realiziranje terjatev.

Člen 46.

Izvemši primere člena 48., se rubijo denarne terjatve tako, da prepove izvršilno oblastvo tretji osebi pismeno, izplačati terjatev davčnemu dolžniku, dokler ne poravnava dolžnega davka, obresti in izvršilnih stroškov, in da prepove do takrat tudi davčnemu dolžniku, kakorkoli razpolagati s terjatvijo ali z zastavo, prejetjo zanjo.

Obema je treba priobčiti, da je pridobila država na to terjatev zastavno pravico in da jo je upravičena realizirati.

Rubežen se smatra za izvršeno s pravilno vročitvijo, s katero se prepoveduje izplačilo tretji osebi. Tretja oseba sme prepoved izpodbijati s pritožbo, toda pritožba ne posega v moč prepovedi.

Člen 47.

Če je treba zarubiti denarno terjatev, ki jo ima davčni dolžnik proti državi, javnopravnemu telesu ali proti fondu, ki je pod javno upravo, se mora vročiti dopis o prepovedi plačila tudi oblastvu, ki je poklicano, nakazati dotično plačilo, in organu (blagajni), odnosno računovodstvu, ki je poklicano, zaračunati izplačilo, ki pripada dolžniku. Rubežen sama se smatra v tem primeru za izvršeno ob uri, ko je bila prepoved plačila vročena dotičnemu oblastvu.

Če se zdi oblastvu, ki je obveščeno o taki prepovedi, da nasprotuje izvršba na dotično terjatev obstoječim zakonskim predpisom, sme opozoriti izvršilno oblastvo, da izvršba na dotično terjatev ni dovoljena; sme pa tudi s pritožbo izpodbijati prepoved plačila.

Člen 48.

Rubežen terjatev po menicah in drugih papirjih, ki se morejo prenašati z indosiranjem, potem terjatev po čekih, ki se ne indosirajo, po trgovinskih nakaznicah in obveznicah, po vložnih knjižicah bank, hranilnic, kreditnih zavodov kakor tudi po policah o zavarovanju za življenje, ki se glase na ime ali na prinosnika, se izvršuje tako, da prevzame izvršilni organ te papirje po nalogu izvršilnega oblastva in na podstavi sestavljenega zapisnika o rubežni ter jih vroči izvršilnemu oblastvu.

Člen 49.

Če je terjatev zarubljena, ima davčni dolžnik pravico zahtevati brez dovolitve izvršilnega oblastva s tožbo le to, da vplačaj njegov dolžnik na račun izvršilnega oblastva pri sodišču njegovo terjatev. S tem se nikakor ne izključuje pravica davčnega dolžnika, ugotoviti s tožbo zoper tretjo osebo pravico obstoja svoje terjatve.

Člen 50.

Zastavna pravica, ki se je pridobila z rubežnijo na terjatve prejemkov ali na terjatve, ki se obrestujejo, se razprostira tudi na prejemke in obresti, ki dospevajo po izvršeni rubežni.

Rubežen dohodek iz službenega razmerja zadeva tudi oni dohodek, ki ga dobi dolžnik s povečavo prejemkov, s premestitvijo v drug kraj ali z upokožitvijo. Če se delodajalec izpremeni, se ta odredba vendarle ne nanaša na prejemke iz novega službenega razmerja.

Člen 51.

Na zahtevo izvršilnega oblastva mora izjaviti tretja oseba v 15 dneh:

- 1.) ali in koliko priznava zarubljeno terjatev za osnovano in koliko jo je voljna plačati;
- 2.) ali in od kakšnih dajatev je zavisna njena plačilna obveznost;
- 3.) ali in kakšne pravice uveljavljajo druge osebe na zarubljeno terjatev.
- 4.) ali in zbog kakšnih pravic drugih upnikov obstoji zastavna pravica na terjatev;
- 5.) ali in od katerih upnikov in pri katerem sodišču se je že vložila tožba glede terjatve.

Tako zahtevo sme postaviti izvršilno oblastvo že v odločbi, s katero prepoveduje izplačilo.

Tretja oseba sme podati to izjavo pismeno ali ustno na zapisnik pri izvršilnem oblastvu ali pred izvršilnim organom. Tretja oseba jamči za škodo, ki bi mogla nastati za državo, če odreče tako izjavo ali če je ta izjava neresnična ali nepopolna; pravice nima do povračila stroškov, nastalih iz tega, da je podala izjavo. Izjava je prosta takse.

Člen 52.

Izvršilno oblastvo ni upravičeno, sklepati na račun davčnega dolžnika o njegovi zarubljeni terjatvi poravnava, tretje osebe oprostiti dolga, prenesti odločbe o pravnem obstoju terjatve na razsodišče ali opustiti izvršbo, ki se vodi za izterjavo terjatve.

Država nima proti davčnemu dolžniku pravice do povračila stroškov za pravni spor, ki ga je uvedla brez uspeha, če ni zahtevalo izvršilno oblastvo po predhodnem členu od dolžnika pojasnila, ali je terjatev pravilna in izterljiva.

Člen 53.

Prisilno izterjavo zarubljene terjatve ostvari izvršilno oblastvo sodno, če je ni davčni dolžnik (upnik) upravičen ostvariti administrativno.

Če vložil država za izterjavo zarubljene terjatve tožbo, se mora o tem obvestiti davčni dolžnik, kolikor je izvršilnemu oblastvu znano njegovo stanovališče v državi.

Če ne ukrene izvršilno oblastvo o pravem času, česar je treba, da se izterja zarubljena terjatev, in če ne obvesti davčnega dolžnika o započetem sporu, jamči država za vsako škodo, ki bi jo mogel imeti davčni dolžnik kakor tudi ostali upniki, ki sodelujejo pri izvršbi na dotično terjatev.

Člen 54.

Če je bila terjatev, ki jo je zarubilo davčno izvršilno oblastvo, zarubljena tudi sodno za drugega upnika, mora položiti tretja oseba terjatev pravčasno pri izvršilnem sodišču z ostalimi bremenami vred v korist vseh upnikov.

Člen 55.

Če je terjatev, ki se je zarubila, hipotekarno zavarovana (intabulirana), sme zaprositi izvršilno oblastvo sodno oblastvo, naj vknjiži (intabulira) prednostno zastavno pravico.

Člen 56.

Državni pravobranilec in njegovi zastopniki morajo nastopati sami ali po pooblaščenih izvršilnega oblastva pred sodiščem v vseh pravnih, ki se udeležijo zbog izvršilnega davčnega postopanja glede hipotekarno zavarovanih (intabuliranih) ali nezavarovanih terjatev in odrediti vse, česar je treba za realizacijo teh terjatev.

Člen 57.

Terjatev se ne sme prodati na javni dražbi:

- 1.) če se je dala zanjo ročna zastava, ki jo zadostno pokriva;
- 2.) če ima sam davčni dolžnik proti državi terjatev, ki se dá izravnati z zarubljeno terjatvijo;
- 3.) če je predmet terjatve dobivanje letnih rent, pripomoči ali drugih ponavljajočih se prejemkov;
- 4.) če je terjatev osnovana na vložni knjižici pri denarnem zavodu;
- 5.) če se ne dá znesek terjatve zanesljivo ugotoviti ali če pravna osnova terjatve ni nedvomna.

II. Izjemne odredbe o izterjevanju davka iz odkupne cene tobaka.

Člen 58.

Ko se odkupuje tobak, se smejo pridržati od sadilčeve terjatve državni davki brez predhodnega izvršilnega davčnega postopanja.

Davek pridržati za to odrediti uradnik davčne uprave s pripomočjo monopolnega oblastva, pri katerem se tobak odkupuje, odnosno komisije, ki ga odkupuje.

V ta namen mora sestaviti davčna uprava v dveh enakih izvodih seznamek dolžnega davka sadilcev v dotičnem območju. Seznamek mora obsežati: dolžnikovo ime in njega priimek, številko lista v glavni davčni knjigi, znesek dolžnega davka iz prejšnjih let sumarno, dolžnega davka za tekoče leto pa po oblikah; skupno vsoto dolžnega davka; razpredelek, v katerega se vpiše vsota, odtegnjena za odplačilo dolžnega davka; razpredelek, v kate-

rem potrdi organ davčne uprave s svojim podpisom, da je prejel denar, in razpredelek, v katerem potrdi blagajnik komisije za odkupovanje tobaka s svojim podpisom, da so vse odtegnjene vsote točno vpisane v seznamek. Tako pripravljene seznamek se mora na koncu skleniti in opremiti s podpisami odgovornih uradnikov in z žigom dotične davčne uprave.

Če ne bi bilo mogoče sestavljenega seznamek davčnih dolžnikov primerjati s seznamekom sadilcev tobaka pred začetkom odkupovanja, mora obračati odrediti uradnik na dan odkupovanja posebno pozornost na osebe, ki se jim tobak odkupuje, in paziti, da se davčni dolžnik ne izogne plačilu s tem, da je dobil pravico, saditi tobak, kdo izmed članov njegove rodbine v skupnem gospodinjstvu in da se izplača zaradi tega odkupna cena tobaka članu, ne pa gospodarju hiše, ki se mu predpisuje davek.

Davčnim dolžnikom, od katerih se pobira davek z odtezanjem ob odkupovanju tobaka, mora vpisati odrediti uradnik odtegnjene vsote v seznamek in v davčno knjižico; če pa te dolžnik nima pri sebi, mu mora izdati pravilno priznanico, ki velja, dokler se te vsote ne vpišejo v davčne knjižice.

Ko se odkupovanje dovrši, obdrži en izvod seznamek blagajnik odkupovalne komisije, drugega pa odrediti davčni uradnik, ki ga izroči z odtegnjenim davkom vred blagajni davčne uprave, da se vrši postopanje nadalje po predpisih.

Za davek na zemljišče, zasajeno s tobakom, se ne smejo voditi nikakršni izvršilni ukrepi do dne, ko se odkupi tobak z dotičnega zemljišča.

III. Prodaja zarubljenih predmetov in terjatev.

Člen 59.

Če davčni dolžnik ne poravnava davčnega dolga z obrestmi in izvršilnimi stroški vred v osmih dneh po izvršeni rubežni, odnosno če ni razlogov, iz katerih bi se morala prodaja opustiti ali odložiti (členi 25., 26. in 28.), se smejo zarubljeni predmeti (terjatve) prodati.

Člen 60.

Zarubljeni denar se zaračuni takoj za izvršilne stroške in za davčno terjatev.

Člen 61.

Zarubljeni predmeti (terjatve) se prodajajo v kraju, odnosno na kraju, kjer so, če ne odredi izvršilno oblastvo bodisi samo, bodisi na dolžnikov predlog, da jih je poslati zaradi boljše vnovčitve in prodaje drugam.

Zarubljene stvari se pošljejo drugam ob dolžnikovih stroških in na njegovo nevarnost.

Člen 62.

Dan prodaje določil izvršilno oblastvo. Vkljub odredbi člena 59. sme določiti izvršilno oblastvo prodajo tudi, preden poteče osemdnevni rok po izvršeni rubežni, če dolžnik na to pristane ali če se se zarubile stvari, ki se z daljšim hranjenjem po svoji naravi lahko pokvarijo ali ki bi mogle, če se prodaja odloži, znatno izgubiti na vrednosti in naposled, če bi mogli nastati z daljšim hranjenjem zarubljenih stvari nerazmerni stroški. Zoper tak sklep oblastva ni pritožbe.

Člen 63.

Zarubljeni predmeti se prodajajo praviloma na javni dražbi po predhodnem razglasu in samo izjemoma po primerih naslednjega člena in po izrečni odredbi izvršilnega oblastva prostovoljno.

Člen 64.

Zarubljene vrednostne papirje in druge stvari, ki imajo tržno ali borzno ceno, je prodati prostovoljno, in sicer po trgovinskem posredniku ali uradniku, pooblaščenem za prodajo, pa tudi po izvršilnem organu samem, če je mogoče, za tržno ali borzno ceno, ki jo imajo ob času prodaje.

Če odredi izvršilno oblastvo prostovoljno prodajo, mora določiti tudi ceno, pod katero se stvari ne smejo prodati, in rok, do katerega se morajo prodati.

Če se glasi vrednostni papir na določeno ime, zahteva izvršilno oblastvo, če je treba, prenos na kupčevo ime.

Odredbe civilnega prava o pridobivanju lastnine na stvari, prodane na javni dražbi, veljajo tudi glede prostovoljne prodaje po prvem odstavku tega člena.

Člen 65.

Vsi drugi zarubljeni predmeti se morajo prodati na javni dražbi.

Če pa bi bilo v korist vseh interesentov, se smejo vnovčiti tudi one stvari, ki ne spadajo pod predhodni člen, ko se je zaslil dolžnik, tudi drugače, ne pa z javno prodajo. Dolžnika ni treba zaslilati, če so se zarubile stvari, ki se utegnejo po svoji naravi z daljšim hranjenjem pokvariti ali bi mogle znatno izgubiti na vrednosti.

Pač pa se morajo prodati stvari, za katere je po predhodnem členu odrejena prostovoljna prodaja, na javni dražbi, če se ne bi v določenem roku prodale prostovoljno.

Razen tega se smejo prodati stvari, omenjene v predhodnem členu, na javni dražbi, če je po pravici domnevati, da ostane poizkus prostovoljne prodaje brezuspešen.

Člen 66.

Če se prodaja iz kakršnegakoli razloga ne izvrši, ostane rubežen za dolg, za katerega je bila izvršena, v veljavi tri leta, odkar je bila izvršena, odnosno, če se je vložila izločitvena tožba, od dne, ko se je izdal pravnomočni sodni sklep, s katerim se je izločitvena tožba zavrnila (glej tudi odredbe člena 44.).

Člen 67.

Dan, uro in kraj javne prodaje mora razglasiti izvršilno oblastvo na krajevno običajni način (po novinah, z nabitkom na javnih prostorih itd.) ter o njem še posebe obvestiti davčnega dolžnika.

Izvršilno oblastvo sestavi razen tega razglas ter ga nabije na pristojnem kraju v prostorih davčnega in v prostorih občinskega oblastva. Če naj se izvrši prodaja v drugem kraju, je treba nabiti razglas na eni ali drugi državni ali občinski zgradbi.

Po možnosti se mora odrediti javna prodaja na isti dan za vse davčne dolžnike ene občine (mestnega okraja).

Razglas po drugem odstavku tega člena mora obsežati:

- 1.) ime, priimek in stanovanje vsakega davčnega dolžnika;
- 2.) točno označbo zarubljenih predmetov;
- 3.) kraj, kjer naj se izvrši prodaja;
- 4.) dan in uro prodaje;
- 5.) pogoj, da se prodajo zarubljeni predmeti, vredni do 500 dinarjev, tudi pod cenilno vrednostjo, predmeti, vredni nad 500 dinarjev, pa samo, če se dosežejo najmanj tri četrtine cenilne vrednosti;
- 6.) drugi rok prodaje, ki ne sme biti daljši od 14 dni, če in kolikor se ne bi mogla izvršiti prodaja o prvem roku; in
- 7.) pogoj, da se mora položiti kupnina v gotovini pri prodaji.

Člen 68.

Zarubljeni predmeti se morajo dopremiti na dan prodaje na kraj, kjer je prodaja napovedana.

Prodajo vodi izvršilni organ, toda nanjo je treba pozvati tudi enega občinskega (mestnega) predstavnika; če pa ta ne pride, se pozove katerakoli nepriizadeta oseba za pričjo.

Cenilec se mora pozvati samo, če je kaj takih zarubljenih predmetov, ki niso bili že prej ocenjeni, ali če je minilo od njih poslednje ocenitve nad leto dni.

Za predmete iz plemenite kovine velja kot izklicna cena njih kovinska vrednost po razpredelnici, ki jo predpisuje trimesečno minister za finance.

Za zarubljene predmete male vrednosti, katerih cena je znana ali je določena s tarifo ali čim drugim, ni treba pozivati cenilca. Izključno ceno določi v tem primeru izvršilni organ sam.

Člen 69.

Zarubljeni predmeti se izključujejo posamezno, pa tudi v partijah, če se prodajajo večje množine istovrstnih predmetov. Vsekakor je treba izbrati način, ki je za dolžnika ugodnejši. Pri tem je treba navesti njih izključno cenilno vrednost.

Dražitelji se smejo začeti pozivati pol ure po uri, ki je določena za začetek prodaje.

Ponudnikom ni treba polagati kaveje.

Davčni dolžnik ne sme podajati ponudkov ne zase ne v tujem imenu; prav to velja za izvršilnega organa in za njegove sorodnike. Dolžnikovi zastopniki ne smejo zanj podajati ponudkov. Opravila, ki nasprotujejo tem odredbam, niso veljavna.

Člen 70.

Ponudki, ki ne dosežejo niti treh četrtin vzklicne cene, se ne jemljejo v poštev, razen v primeru iz člena 73.

Predmeti iz plemenite kovine se ne smejo prodati pod kovinsko vrednostjo.

Člen 71.

Prodaja se nadaljuje, dokler podajajo ponudniki večje ponudke. Na zahtevo se sme dovoliti temu ali onemu izmed njih tudi krajši čas za premislek. Če se tudi po tretjem pozivu ne doseže višji ponudek, mora izvršilni organ poslednji ponudek še enkrat razločno priobčiti in odstopiti predmet najboljšemu ponudniku.

Prodani predmeti se odstopijo najboljšemu ponudniku samo proti gotovini. Ponudnik nima pravice do odškodnine za nedostatke prodanih stvari.

Če ponudnik, ki mu je prodaja ostala, ne položi kupnine takoj, vsekakor pa pred koncem prodaje, se mora dati njemu pripadajoča stvar na isti prodaji iznova na prodaj. Te prodaje se ne sme več udeleževati, jamči pa za razliko, ki bi se pojavila s prodajo po nižji ceni, nego je ona, ki jo je ponudil; tudi nima pravice, zahtevati razlike, če bi se dosegla večja cena. Višino v razliki zbog manj dosežene cene ugotovi izvršilno oblastvo. Zoper njegovo odločbo je dopustna pritožba. Pravnomočno ugotovljena razlika se pobere na isti način kakor državni davek.

Člen 72.

Prodaja se mora končati, ko se pokrijejo z vnovčitvijo zarubljenih predmetov davčni dolg z obrestmi in izvršilnimi stroški vred in one terjatve, ki imajo pred davčnimi terjatvami prednostno pravico.

Prav to velja, če položi dolžnik ali kdo drugi zanj na dan prodaje vsoto denarja, ki zadošča, da se pokrije vsa državna terjatev s stroški vred.

V prodajnem zapisniku, ki se vodi za vsakega davčnega dolžnika posebe, je treba navesti predmete, ki so bili na prodaj, izključno ceno, najmanjši ponudek, ime in stanovališče najboljšega ponudnika in ceno, za katero je bila vsaka poedina stvar prodana. Zapisnik podpisujejo izvršilni organ, predstavnik občine, odnosno poklicana pričja, in kupec.

Člen 73.

Zarubljeni predmeti s cenilno vrednostjo do 500 dinarjev se prodajo, če ni večjega ponudka, tudi za manjši ponudek. Predmeti s cenilno vrednostjo nad 500 dinarjev se ne smejo prodati na prvi dražbi pod tremi četrtinami cenilne vrednosti.

Predmete, neprodane na prvi dražbi, je treba dati iznova na prodaj ob drugem roku, napovedanem v prejšnjem razglasu, ter jih odstopiti najvišjemu ponudniku. To velja tudi za predmete, ki so ocenjeni s preko 500 dinarji.

Člen 74.

Izkupiček za prodane predmete prevzame davčni uradnik, če je posloval kot izvršilni organ (člen 16.). Če je vodil prodajo drug izvršilni organ, ki ni po naredbi ministra za finance upravičen, sprejemati denarja, prevzame denar prisotni predstavnik občinskega oblastva proti potrdilu na prodajnem zapisniku; če ni prisoten niti predstavnik občine, je treba napotiti kupca k občinskemu oblastvu, da izroči denar, in šele po predloženem pravilnem potrdilu o izročitvi se mu odstopi kupljeni predmet. Če se to ne stori pred končano prodajo, je treba postopati po odredbah člena 71.

Če izvršilni organ ni davčni uradnik, sme prevzeti denar samo v mejah pooblastitve ministra za finance (glej člen 16.).

Prevzeti denar se mora takoj izročiti občinskemu oblastvu, davčnemu pa neposredno samo, če je davčno oblastvo obenem izvršilno oblastvo in če se vodi izvršba v kraju, kjer je sedež davčnega oblastva.

Če občinsko oblastvo ni prevzelo rednega pobiranja davka po odredbah člena 150. zakona in pravilnika o neposrednih davkih, mora poslati prejeti izkupiček vključno dotičnim odredbam v 24 urah pristojnemu davčnemu oblastvu.

Člen 75.

Če je država prvi zastavni upnik, se poravnava iz izkupička najprej izvršilni stroški, potem davek z obrestmi vred, zaradi katerih je bila prodaja odrejena; če je kaj ostanka, ga izroči izvršilno oblastvo, ako je država edini zastavni upnik, dolžniku, drugače pa ga položi pri sodišču, v čigar območju se je izvedla izvršba.

Če država ni prvi zastavni upnik, mora položiti izvršilno oblastvo ves izkupiček pri sodišču.

Sodišče razdeli ostanek, odnosno ves znesek, dobljen z izvršbo, po odredbah civilnega izvršilnega postopanja.

Člen 76.

Če so na prodaj živali, mora priskrbeti izvršilni organ pravočasno živinski potni list na ime lastnika zarubljenih živali. V živinskem potnem listu je treba ugotoviti, da se prodajajo dotične živali zbog prisilne izterjave davka.

Člen 77.

Za izvršitev rubežni se pobirata dve pari od vsakega dinarja dolga poleg takse iz taksnega zakona. Ti stroški se ne smejo pobrati, če se ni rubežen dejanski izvršila. Ti stroški ne smejo biti nikoli manjši od 10 dinarjev.

Če in kolikor vrši prisilno izterjavo občina, pripada povračilo izvršilnih stroškov njej.

Člen 78.

Povračilo izvršilnih stroškov se pobira obenem z dotično izvršno terjatvijo.

Povračilo stroškov za sodno izvršbo se ravna po odredbah civilnega izvršilnega postopanja.

Stroške za izvršilno postopanje trpi davčni dolžnik, razen če se je izvršil opomin ali izvedla prisilna izterjava brez pravne podlage.

Člen 79.

Za prisilno izterjavo davka od oseb, ki stanujejo v inozemstvu ter nimajo v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev imovine, iz katere bi se mogla izterjati davčna terjatev, je treba postopati po odredbah konvencij, ki so sklenjene ali bodo sklenjene po člen 162. zakona o neposrednih davkih.

Kolikor niso sklenjene take konvencije z eno ali drugo državo, a je treba izterjati davčno terjatev od koga, ki ne stanuje na njenem ozemlju ter nima v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev premične imovine, iz katere bi se mogla terjatev poravnati, sestavi davčno oblastvo pravilen nalog na točni dolžnikov naslov ter navede izčrpno v njem pravne podlage za terjatev s pristavkom, naj v treh mesecih poravna terjatev, ker bi sicer davčno oblastvo ukrenilo prodajo njegovih nepremičnin, če jih je kaj. Taki nalogi, opremljeni z vročilnico, uradnim žigom, podpisami odgovornih uradnikov, se morajo poslati po uradni poti ministru za zunanje posle, ki ukrene, česar je treba, da se nalog vroči naslovniku.

IV. Prisilna izterjava na nepremičnine.

Člen 80.

Če davčni dolžnik nima premičnin ali terjatev, ki bi se mogle zarubiti, ali če se z izkupičkom zanje ne pokrije vsa terjatev, je treba to ugotoviti v zapisniku in uvesti izvršilno postopanje na njegove nepremičnine v mejah, dovoljenih s to uredbo. V konkretnih primerih, če se dokaže potreba, sme zahtevati davčno oblastvo po odredbah obstoječih zakonov tudi prisilno upravo nepremičnin.

Davčno oblastvo mora vsekakor ukreniti, česar je treba za zemljiškoknjižno predznambo, odnosno za sodno zaznambo, kjer še ni zemljiških knjig, da se zavaruje intabulacija za davčno terjatev po odredbah točke 5.) pravilnika k členu 146. zakona o neposrednih davkih. Zahtevi za intabulacijo je treba priložiti v dveh izvodih pravilno sestavljen in potrjen izpisek iz davčne glavne knjige, v katerem se mora navesti dolg po vrstah, letih, iz katerih izvira, z obrestmi in izvršilnimi stroški vred. Poleg izpiska predloži davčno oblastvo pristojnemu sodišču prošnjo, naj odobri vknjižbo zastavne pravice (intabulacija) za dotično vsoto celokupne terjatve na nepremičnine davčnega dolžnika, ki se morajo v prošnji označiti.

Člen 81.

Prisilna prodaja nepremičnin za dolžni davek se sme izvršiti ali na podstavi zakonske zastavne pravice (člen 146. zakona o neposrednih davkih) glede davka na nepremičnino, za katerega ta nepremičnina jamči, ali pa na podstavi predhodno pridobljene (intabulirane) zastavne pravice glede celokupne davčne terjatve, na katero se je pridobila zastavna pravica.

Člen 82.

Prisilna izterjava na nepremično imovino se izvršuje po odredbah obstoječih civilnih izvršilnih (zemljiških) zakonov in postopnikov.

Davčno oblastvo sme zahtevati v ta namen po potrebi intervencijo državnega pravobranilstva, ki mora poskrbeti za zavarovanje državne terjatve.

Člen 83.

Predlogi za prisilno prodajo ali prisilno upravo nepremične imovine se smejo podati samo, če je ugotovljeno, da se terjatev ni mogla izterjati z davčno izvršbo na premožnost imovine.

Nikoli pa se ne smejo prodati nepremičnine prvenstveno za davčno terjatev brez dovolitve generalne direkcije davkov.

Člen 84.

Ko izda sodno oblastvo kakršenkoli sklep, ki se tiče nepremičnin, mora obvestiti s prepisom sklepa pristojno davčno oblastvo; če pa se morajo prodati nepremičnine zaradi terjatve tretje osebe, mora pozvati davčno oblastvo, naj predloži o pravem času davčne zahteve in naj jih zastopa pred sodiščem. V tem primeru mora paziti davčno oblastvo zlasti na državno zakonsko zastavno pravico po členu 146. zakona o neposrednjih davkih, odnosno na pravice, ki pripadajo državi po mestu (redu), na katerem je zastavna pravica do davčne terjatve vknjižena.

Člen 85.

Ko se razporeja kupnina nepremičnim, prodanim s sodno izvršbo, se morajo izločiti prvenstveno pred vsemi drugimi vknjižbami davki, glede katerih obstoji zakonska zastavna pravica za obrestmi in izvršilnimi stroški, ki so dospeli za vplačilo v poslednjih treh letih, šestih nazaj od dne, ko so se prodale nepremičnine z izvršbo.

Člen 86.

Dokler se ne sklene skupno civilno izvršilno postopanje, se morajo ravnati davčna oblastva in njih organi po odredbah obstoječih civilnih sodnih postopnikov, ki veljajo za dotično območje glede izvršilnih opravil na nepremičninah in pravic, ki so zavarovane na njih.

Člen 87.

Davčni organi so odgovorni za škodo državne blagajne, če sploh ne izvrše svoje dolžnosti glede zavarovanja in izterjave davčne terjatve ali je ne izvrše pravočasno.

V. Postopanje ob konkurzu.

Člen 88.

Odredbe konkurznih postopnikov, kakor kje obstoje v državi, so odločilne tako glede ugotavljanja prednostne pravice kakor tudi glede prijavljanja davčnih in drugih javnih terjatev.

Člen 89.

Ob konkurzu odgovarja konkurzna masa za ves neplačani davek do dne konkurza; od dne konkurza pa se smatra masa za novega davčnega zavezanca (člena 48. in 77. zakona o neposrednjih davkih).

Člen 90.

Ko sodišče razglasi konkurz, mora vročiti sklep o tem kakor tudi ostale sklepe med postopanjem pristojni finančni direkciji. Finančna direkcija obvesti o razglasitvi konkurza pristojnega državnega pravobranilca in ostale direkcije; vsaka direkcija pa mora poskrbeti, da prijavijo njene podrejene davčne uprave pravilno in pravočasno h konkurzu pri njej neporavnane državne terjatve od oseb ali obratov, ki so prišli v konkurz. Tako prijavo morajo predložiti tudi, če so prej izvršile rubežen premožnosti predmetov pri osebah ali obratih, ki so prišli v konkurz.

Prijave h konkurzni masi morajo biti jasne, sestavljene po predpisih konkurznega postopanja ter morajo obsežati rubežen vseh javnih dolžnih vsot davčnega dolžnika po vrstah in letih njih dospelosti. Prijave se morajo predložiti v roku, ki je določen v konkurznem razglasu.

Tudi mora vsaka davčna uprava, čim zve za razglasitev konkurza v svojem območju, to naznaniti pristojni finančni direkciji.

Če je izvedlo izvršilno oblastvo že pred razglasitvijo konkurza za dolžni davek rubežen premožnosti pri osebah ali obratih, ki so prišli v konkurz, ukrene nujno, česar je treba za prodajo zarubljenih predmetov, kolikor ne bi položil upravnik konkurza davka z obrestmi in izvršilnimi stroški vred in s tem odpravil veljavnosti rubežni.

Člen 91.

O prej izvršeni rubežni kakor tudi o izvršeni prodaji predmetov, zarubljenih za davčni dolg, in o prejeti vsoti denarja mora obvestiti davčno oblastvo

upravnika, odnosno oskrbnika konkurzne mase. Izkupiček od prodaje se zaračuni predhodno kot depozit pri davčni upravi. Obenem mora zahtevati davčna uprava od pristojnega (konkurznega) sodišča odobritev, da sme zaračunati vsoto, položeno pri njem, na terjatve, zbog katerih se je prodaja izvršila.

Člen 92.

O vsakem ugovoru in sporu, ki bi se razvil v konkurznem postopanju glede zakonske zastavne pravice države ali glede prej izvršene rubežni ali predznanbe, zaznambe, odnosno intabulacije pridobljenih pravic ali glede prvenstva državnih terjatev ob razdelitvi konkurzne mase, je treba izposlovati navodila ali neposredno intervencijo pristojnih organov državnega pravobranilstva.

Člen 93.

Reševanje ugovorov zoper osnovnost javnih terjatev spada izključno v pristojnost dotičnih finančnih upravnih oblastev. Konkurzno sodišče sme odločati glede javnih terjatev samo o vrstnem redu terjatev.

Člen 94.

Uradnik, ki mu je poverjeno zastopanje pred konkurznim sodiščem, mora sporočiti finančni direkciji uspeh razdelbnega naroka, da ukoristi pravico pritožbe.

Člen 95.

Davčni organi, po katerih krivdi (zaradi nerednosti, netočnosti ali zavlačevanja) zapade državna terjatev proti konkurzni masi, so odgovorni za povračilo škode.

Člen 96.

Davek in druge javne davščine, ki dospevajo po razglasitvi konkurza, odnosno ki se odmerijo konkurzni masi kot davčnemu zavezancu, mora plačevati upravnik (oskrbnik) konkurzne mase ob zakonskih rokih iz dohodkov konkurzne mase. Drugače se uvede zoper konkurzno maso prisilna izterjava, ki se sme razširiti tudi zoper upravnika (oskrbnika) mase, če je mogel iz njenih dohodkov poravnati dolg.

C. Neizterljivost davka.

Člen 97.

Davčni dolg, ki se ne more izterjati niti z izvršbo, se mora odpisati.

Davek se smatra za neizterljivega takoj:

- 1.) če je dolžnik umrl in ni zapustil niti premožnosti niti nepremične imovine, iz katere bi se mogel davek izterjati;
- 2.) po izvršenem konkurznem postopanju, če davčna terjatev ni bila priznana s sodnim sklepom ali če se, najsi je bila priznana, ni mogla izterjati, ker je masa pošla.

Davek, odpisan na ta način, pa predpiše davčno oblastvo iznova in ga izterja, če se ugotovi v petih letih, odkar se je izdal razdelbni sklep, da so se dolžnikove razmere materialno tako izboljšale, da je moči odpisani davek izterjati.

Davek se smatra za neizterljivega tudi:

- 3.) če se ni mogel izterjati z izvršbo, ki se je vodila vsako leto brez uspeha, niti v petem letu od dne dospelosti.

Davek se ne sme smatrati v nobenem prednjih primerov za neizterljivega, če obstoji zanj jamstvo iz člena 146. zakona o neposrednjih davkih, ki se še dá uveljaviti.

Člen 98.

Neizterljive davčne terjatve mora navesti davčno oblastvo po poteku vsakega davčnega leta individualno v posebnih seznamih z dokazi o neizterljivosti. Seznamek se mora sestaviti posebe za dolgove do 500 dinarjev in posebe za dolgove preko tega zneska ter se predložiti redno podpisan pristojni finančni direkciji v nadaljnje postopanje.

Člen 99.

Določila te uredbe veljajo tudi za zavarovanje in izterjevanje denarnih kazni, nadalje glede stroškov v kazenskem postopanju po členih 137. do 145. zakona o neposrednjih davkih.

Člen 100.

Ta uredba stopi v veljavo z dnem 1. januarja 1929.

V Beogradu, dne 19. decembra 1928.;

št. 146.000.

Minister za finance:
dr. N. Subotić s. r.

33.

Na podstavi člena 159. zakona o neposrednjih davkih in z odobritvijo finančnega odbora narodne skupščine predpisujem to-le

Uredbo o postopanju glede kaznivih davčnih dejanj.*

Člen 1.

Postopanje po tej uredbi se mora uporabljati za vse primere, za katere so določene kazenske posledice v zakonu o neposrednjih davkih.

Vkljub temu se ne nanaša postopanje po tej uredbi na davčne kazni po členu 137. zakona o neposrednjih davkih. Te kazni odmerja pristojno davčno oblastvo obenem z osnovnim in dopolnilnim davkom; na vložene pritožbe v davčnem pritožbenem postopanju se smejo zvišati, znižati ali popolnoma izbrisati, kakor se pač na pritožbo osnovni davek zviša, zniža ali izbrše.

Kazni po členu 137. zakona o neposrednjih davkih se uporabljajo samo na one primere prijav, ki se predlagajo povratno vsako leto na podstavi javnega poziva, kakor tudi na prijave, ki jih predlagajo vsako leto družbe, zavezane javnemu polaganju računov, vse zaradi odmere rednega letnega davka.

Za ostale davčne prijave (pojav novega davčnega objekta ali izpremembe, nastale v davčni obveznosti med letom) se uporabljajo kazenske posledice, določene po konkretnem primeru v členih 138., 140. ali 142. zakona o neposrednjih davkih.

Člen 2.

Obdolženec ali njegov zakonski porok se ne smeta v nobenem primeru obsoditi, preden se zaslišita ali se jima dá prilika za zaslišanje.

Člen 3.

Vsako davčno oblastvo mora, če zve za davčno kaznivo dejanje ali če je po njegovem mnenju osnovan sum, da gre za davčno kaznivo dejanje po členu 1. te uredbe, o tem obvestiti pristojno davčno oblastvo, ako ni samo pristojno, uvesti kazenskega postopanja (člen 4.). Vsa ostala državna, pa tudi samoupravna oblastva morajo, če zvedo ali zapazijo, izvrševaje svojo službo, da ni davčni objekt ali njegov dohodek deloma ali celoma prijavljen davčnemu oblastvu za odmero davka, to takoj priobčiti pristojnemu davčnemu oblastvu.

Prijave, ki prihajajo davčnim oblastvom brez podpisa ali ki ne navajajo določenih činjenic ali dokazov, se ne smejo jemati brez predhodnega preizkusa za povod, da bi se uvedlo kazensko postopanje.

Člen 4.

Glede vsakega davčnega kaznivega dejanja, ki se pripeti v območju davčnega oblastva prve stopnje (davčne uprave), pristojnega za odmero dotičnega davka, ali če se nanaša kaznivo dejanje na druge primere v zvezi s postopanjem za odmero ali izterjavo davka v njegovem območju, mora uvesti to oblastvo postopanje (zaslišanje, odnosno poizvedbo in preiskavo) po tej uredbi.

Če se stori kaznivo dejanje pred reklamacijskim odborom ali če se nanaša na družbeni davek ali na druge zakonske obveznosti in na opravila v zvezi z odmero družbenega davka, je pristojno, uvesti to postopanje, davčno oblastvo druge stopnje (finančna direkcija), ki sme odrediti izvršitev teh opravil tudi davčnemu oblastvu prve stopnje.

Kadarkoli zahtevajo preiskovalna davčna oblastva, jih morajo policijska (politična) oblastva podpirati pri njih poslovanju.

V vsakem kaznivem primeru ugotovi pristojno oblastvo, bodisi da zve zanje samo, bodisi da se mu prijavi od drugih oblastev ali oseb, z aktom vse prej znane ali ji priobčene činjenice.

Vsak tak akt (uradni zapisnik, uradna ali privatna prijava) se vpiše takoj ob isti uri, v register kaznivih dejanj. Registriran akt se smatra za uradno tajnost, dokler se o njem ne obvesti obdolžena oseba. Prijaviteljevo ime ostane, če prijavitelj to zahteva, trajno uradna tajnost, razen če in kadar se uvede zoper njega kazensko postopanje (poslednji odstavek člena 142. zakona o neposrednjih davkih).

Člen 5.

Če je s kaznivim dejanjem državna blagajna oškodovana glede davka in davčno oblastvo razvidi,

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 29. decembra 1928., št. 304/CI.

da bi mogla biti izterjava utajene vsote in eventualne denarne kazni, osnovane na zakonu, ogrožena, sme ukreniti, ne da bi čakalo polnovejavno razsodbo, česar je treba za zavarovanje po določilih uredbe o zavarovanju, prisilni izterjavi in neizterljivosti davka.

Člen 6.

Zaradi vsakega registriranega dejanja se mora pozvati obdolžena oseba na zaslišanje. Če je obdolžena pravna oseba, se izvrši zaslišanje z njenim štatutarnim, odnosno pooblaščenim zastopnikom.

Poziv se vroči pozvani osebi proti potrdilu o prejemu v zaprtem zavrtku. V potrdilu o prejemu mora navesti pozvana oseba dan in uro prejema. V pozivu je treba navesti:

- 1.) kaznivo dejanje;
- 2.) dan, uro in kraj, kdaj in kamor naj pride pozvana oseba;
- 3.) da se izvede, če ne pride, zoper njo kazensko postopanje tudi brez zaslišanja;
- 4.) naj imenuje obdolženec, če zaradi odsotnosti ali bolezni za daljši čas ne more ugoditi pozivu, svojega zastopnika, s katerim se izvede namesto z njim kazensko postopanje. Če obdolženec ne imenuje zastopnika ali če ta ne pride, se smatra, da obdolženec pozivu ni ugodil.

Prisotna oseba sme biti zaslišana takoj brez poziva.

Člen 7.

Če ni zadržana obdolžena oseba s trajnim odstopstvom ali z boleznijo, ampak z drugim tehtnim povodom, da bi na napovedani dan ugodila pozivu, mora pravočasno priobčiti preiskovalnemu oblastvu razloge ter ga zaprositi, naj se odredi zaslišanje na drug prejšnji ali poznejši dan. Preiskovalno oblastvo mora vselej ugoditi taki prošnji, če se zahteva prejšnji rok zaslišanja; drugače pa oceni razloge in prošnjo, brez pravice do pritožbe, ali zavrne ali pa določi drug dan zaslišanja, ki ne sme biti daljši od 14 dni.

Člen 8.

Če je stanovališče obdolžene osebe neznano, jo pozove preiskovalno oblastvo na zaslišanje z javnim pozivom v «Službenih Novinah», naj pride prednje najkasneje v treh mesecih od dne tako razglašenega poziva. Od takrat, ko se poziv prvič objavi v «Službenih Novinah», izgubi obdolženec pravico iz odstavka 4.) člena 142. zakona o neposrednjih davkih, če je ni uporabil prej.

Člen 9.

Če se prejem poziva odkloni in to potrdita dva državljana, se smatra poziv za redno vročenega.

Osebam, ki uživajo izdeželnost, kakor tudi v izdeželnih prostorih se izvrši vročitev uradoma po ministrstvu za zunanje posle.

Člen 10.

Obdolženec in porok smeta biti zastopana med nadaljnjim kazenskim postopanjem tudi po tretjih osebah z rednim pooblastilom; vendar pa sme oblastvo zahtevati, naj pride obdolženec tudi sam.

Katere osebe smejo prihajati kot obdolženčevi (ali porokovi) zastopniki in pooblaščenici, določa člen 116. zakona o neposrednjih davkih.

Obdolženčevemu zastopniku (pooblaščenecu) se mora dopustiti sodelovanje pri razpravi, čim to dovoli petek razprave.

Vročila, oddana med postopanjem pooblaščenim osebi, se smatrajo, kakor bi bile oddana zastopani osebi.

Člen 11.

Kdor jamči poleg obdolženca za kazni in stroške kazenskega postopanja, se mora tudi pozvati na zaslišanje. Če ne bi kazalo, zaslišati poroka iz kakršnegakoli razloga osebno, mu je treba priobčiti prekršek zakona in ime obdolžene osebe ter zahtevati od njega izjavo, ali priznava obdolženčevu kaznivo dejanje in svoje jamstvo in ali ima čemu ugovarjati. Če ne pride na zaslišanje in če ne poda izjave, se s tem ne prepreči nadaljevanje postopanja tudi zoper poroka.

Člen 12.

Ko se obdolženec zaslišuje, ugotovi davčno oblastvo na zapisnik njegove osebne odnošaje in razmere in ali in kakaj je bil prej davčno kaznovan; pokaže mu točno vsebino kaznivega dejanja in vse razloge za sum, izvzemši ime tajnega ovaditelja; priobči mu tudi kazni, ki ga čaka zaradi kaznivega dejanja, in mu dá priliko, dobiti navedbe, ki ga obremenjajo, in predložiti činjenice, ki govore v nje-

govo korist; opozori ga na pravico po členu 14. in naposled, če gre za dejanje davčne utajbe po členu 142. zakona o neposrednjih davkih, da sme ukoristiti zahtevo, da bi se odobrila po točki 3.) člena 22. te uredbe opustitev kazenskega postopanja.

Člen 13.

Če obdolženec kratko in malo prizna kaznivo dejanje, izda davčno oblastvo, ako je pristojno, takoj tudi razsodbo, ki jo prisotnemu obdolžencu prečita in mu jo dá v podpis. Ta način priobčitve se smatra, kakor bi se bila izvršila tudi sama vročitev razsodbe.

Obdolženec sme zahtevati in v tem primeru se mu mora izdati zaradi pritožbe prepis razsodbe.

Če davčno oblastvo, ki zaslišuje obdolženca, ni pristojno za razsodbo ali če ukoristi obdolženec pravico zahtevati, da bi se po točki 3.) člena 22. opustilo kazensko postopanje, predloži davčno oblastvo, ko je zapisnik redno podpisan, ves kazenski spis višjemu davčnemu oblastvu v nadaljnje postopanje.

Člen 14.

Obdolženec, odnosno njegov zastopnik (pooblaščenec) ima pravico, predložiti dokaze vsake vrste, zahtevati zaslišanje prič, izvedencev in oseb, ki morejo dati obvestilo o predmetu; zahtevati sme nadalje, da se zaslišijo omenjene osebe pod prisego pred pristojnim sodiščem, pa tudi, da se postavijo iz oči v oči, kolikor je to mogoče izvršiti.

Obdolženec sme zahtevati sam ali po svojem zastopniku vpogled v akte o odmeri davka, kolikor so v zvezi s kazenskim postopanjem, pa tudi v akte kazenskega postopanja, čim to dovoli potek preiskave.

Davčnemu oblastvu je dolžnost, opozoriti na te pravice obdolženca pri prvem zaslišanju.

Člen 15.

Osebe, ki jih pozove preiskovalno davčno oblastvo bodisi zato, da pričajo, bodisi da dajo potrebna obvestila, morajo ugoditi pozivu; drugače jih zadene kazni po členu 138. zakona o neposrednjih davkih.

Katere osebe smejo odkloniti pričanje ali oddajo izvedenskega mnenja, odnosno obvestila, in katere se ne smejo zasliševati kot priče ali izvedenci, je treba presojeti po odredbah občega kazenskega postopanja.

Preiskovalno oblastvo sme zahtevati od drugih državnih oblastev, naj mu dajo obvestila o izvestnih vprašanjih, pa tudi, naj izvrše in pošljejo njemu potrebna zaslišanja v preiskovalnem postopanju. Taki zahtevi se morajo dotična oblastva hitro odzvati; drugače odgovarjajo njih organi za škodljive posledice po členu 141. zakona o neposrednjih davkih.

Člen 16.

Preiskovalno davčno oblastvo sme zahtevati od obdolženca pregled poslovnih knjig in poizvedbo na licu mesta; ta ukrepa pa sme predlagati tudi obdolženec sam. Davčno oblastvo sme odrediti pregled knjig ali poizvedbo na licu mesta tudi, ne da bi predhodno obvestilo obdolženca; vendar pa morajo imeti oblastveni organi, ki so poverjeni s pregledom, odnosno s poizvedbo na licu mesta, za to poseben odlok preiskovalnega oblastva, ki ga morajo pokazati pred pregledom, odnosno pred poizvedbo onemu, pri katerem naj se izvršita te opravili.

Če se ne najde s poizvedbo na licu mesta nič sumnega, se mora izdati o tem dotični osebi potrdilo, če ga zahteva.

Pregled knjig in poizvedbo na licu mesta ukrene preiskovalno oblastvo zoper obdolženčevu voljo samo, če se ne more pričakovati brez izvršitve teh opravil, da bi se stvar dobro razjasnila in da bi se dala osnova za ugotovitev kazni.

Člen 17.

Če se pokažejo na razpravi pred davčnim odborom davčnemu zavezancu izvestne listine ali se zaslišijo vpričo njega priče in izvedenci, ni preiskovalno oblastvo dolžno, ponavljati teh opravil.

Člen 18.

Če je kaznivo dejanje tako, da se je z njim oškodovala državna blagajna tudi za davek ali da so se provzročili z njim državni blagajni izvestna škoda in stroški, mora preiskati in ugotoviti preiskovalno davčno oblastvo obenem vse činjenice in osnove, po katerih je moči ugotoviti utajeni davek, odnosno prizadeto škodo in stroške.

Člen 19.

Če ugotovi preiskovalno davčno oblastvo med poizvedovanjem ali preiskovanjem, da kaznivega dejanja ni ali da je pravica, izreči kazni, prestala (člen 22.), ustavi postopanje in predloži preiskovalne spise v vpogled in odobritev nadrejenemu oblastvu. Če višje oblastvo odobri preiskovalna opravila in mnenje preiskovalnega oblastva brez pripomb, obvesti preiskovalno oblastvo prijavitelja in obdolženca, če je bil zaslišan, da je preiskava prekinjena.

Člen 20.

Če se je uvedla preiskava na ovadbo privatne osebe in se ugotovi popolna neresničnost prijave, je dopustno zoper prijavitelja kazensko postopanje.

Člen 21.

O vsakem opravilu v preiskovalnem postopanju, ki se tiče zasliševanja, poizvedovanja, pregledovanja knjig itd., je treba sestaviti redno zapisnik, ki ga podpišejo poleg preiskovalnega organa vse prizadete osebe na vsaki poli. Nepismeno osebo podpiše, ko se je zapisnik prečital pred dvema prisotnima državljana, preiskovalni organ ter navede pod podpisom, da jo je podpisal kot nepismeno. To morata potrditi prisotna državljana s svojima podpisoma.

Za vsako zaslišanje je treba odrediti zapisnikarja. Če zapisnikar ni zaprisežen državni uslužbenec, ga je treba opozoriti protokolarno na kazenske posledice netočnih navedb v zapisniku.

Člen 22.

Pravica, izrekat kazni ali odškodnine z razsodbo po zakonu o neposrednjih davkih, prestane:

1.) če obdolženec umrje, preden se je pravno veljavno izrekla denarna kazni. Zoper umrlo osebo se kazensko postopanje ne sme ne uvesti ne nadaljevati. Denarne kazni, izrečene pravno veljavno pred obdolženčevu smrtjo, preidejo na dediče kakor drugi zapuščinski dolgovi;

2.) glede davčne utajbe po členu 142. zakona o neposrednjih davkih, če ustvari utajitelj zakonu ustrezno stanje, preden je uradno obveščen, da se je učinila zoper njega ovadba, ali preden se uvede zoper njega z vročitvijo poziva kazensko postopanje;

3.) z opustitvijo kazenskega postopanja. Dokler razsodba ni izrečena, se sme na obdolženčevu prošnjo opustiti že uvedeno kazensko postopanje zaradi dejanja davčne utajbe po členu 142. zakona o neposrednjih davkih, če se obdolženec protokolarno zaveže, da je voljan, plačati utajeni davek in dvakratno vsoto kot kazni, ter se odreče izpodbijanju tega postopanja s pravnimi sredstvi.

Če je bil obdolženec že prej kaznovan zaradi davčne utajbe po členu 142. zakona o neposrednjih davkih, se sme dovoliti opustitev kazenskega postopanja ob spredaj navedenih pogojih, ako se obdolženec zaveže, plačati kot kazni poleg utajenega davka trikratni znesek davka;

4.) z zastaranjem kaznivega dejanja po členih 154. in 155. zakona o neposrednjih davkih.

Ko prestane pravica, izreči kazni (odškodnino), ne prestane tudi pravica države do naknadne odmere utajenega davka, kolikor ni nastopilo tudi zanj zastaranje po členu 153. zakona o neposrednjih davkih.

Člen 23.

Če razvidi preiskovalno oblastvo, da je bil s samim zaslišanjem ali z uvedeno poizvedbo ali s preiskavo zadostno ugotovljen obstoj kaznivega dejanja in da je to dejanje zadostno pojasnjeno, izreče razsodbo, ako je za to pristojno. Drugače pa predloži vse preiskovalne spise pristojni finančni direkciji, ki izreče, ako je pristojna, razsodbo; če pa gre za kaznivo dejanje po členu 142. zakona o neposrednjih davkih, pošlje preiskovalne spise finančnemu sodišču ter imenuje svojega uradnika za državnega zastopnika.

Člen 24.

Izrekat razsodbe na prvi stopnji je pristojno za kazniva dejanja, ki se kaznujejo:

1.) po členu 41., po prvem odstavku člena 138., po členih 139. in 140. zakona o neposrednjih davkih: davčno oblastvo prve stopnje (davčna uprava);

2.) po členu 85., po drugem odstavku člena 138. in po členu 141. zakona o neposrednjih davkih: davčno oblastvo druge stopnje (finančna direkcija);

3.) po členih 40. in 142. zakona o neposrednjih davkih: finančno sodišče.

Povračilo državne škode po členih 110. in 141. zakona o neposrednjih davkih izreče z odločbo na prvi stopnji finančna direkcija.

3.) razveljaviti sme razsodbo z nalogom, da se dopolni ali uvedi novo postopanje in izreči nova razsodba; ali

4.) takoj sme samo izdati razsodbo po odredbah člena 26.

Upravno sodišče sme postriti kazni, ki jo je izreklo finančno sodišče, samo, če je vložil tožbo državni zastopnik; višje davčno kot pritožbeno oblastvo pa sme to storiti vselej, kadar je za to osnovan razlog, vendar pa je dovoljena v takem primeru, vključno z odredbi prvih dveh odstavkov člena 35., tožba po zakonu o državnem svetu in upravnih sodiščih.

Člen 40.

Ko je postala kazenska razsodba pravnomočna, dredi preiskovalno oblastvo izvršitev prisojene kazni, odnosno določi njeno izvršitev.

Člen 41.

Postopanje glede davčnih kaznivih dejanj, ki je končano s pravnoveljavno razsodbo, s katero se izreče kazni ali oprostitve od kazni, ali ki se prekine po členu 19., se sme obnoviti na predlog prizadete osebe ali oblastva, pristojnega za odmero davka, če se pojavijo naknadno nove, do tedaj neznane činjenice, ki utegnejo vplivati na oprostitve ali na znižbo kazni, odnosno na razsodbo glede oproščene, odnosno obdolžene osebe, če se poda predlog za obnovo v dveh letih od dne pravnoveljavno izrečene razsodbe, odnosno od dne, ko je bilo po členu 19. izvršeno obvestilo o prekinitvi preiskave.

Predlog za obnovo postopanja se poda pri onem oblastvu (finančnem sodišču), ki je izreklo razsodbo na prvi stopnji; o obnovi pa odloči ono oblastvo (sodišče), ki je izreklo pravnoveljavno razsodbo.

Vključno z odloči, ako je izreklo pravnoveljavno razsodbo davčno oblastvo prve stopnje (davčna uprava), o obnovi postopanja davčno oblastvo druge stopnje (finančna direkcija).

S prošnjo za obnovo kazenskega postopanja se ne prepreči izvršitev kazni, razen če se navedejo take nove činjenice, da je moči z obnovo postopanja pričakovati oprostitve ali znatne znižbe kazni. O tem, da se ustavi izvršitev kazni, odloči finančna direkcija.

Z odločbo o obnovi kazenskega postopanja se razveljavi izdana razsodba in ustavi izvršilno postopanje; vendar pa ostane v veljavi izvedeno izvršilno zavarovanje.

Če se dovoli obnova na obdolženčev predlog, se mu ne sme prisoditi z novo razsodbo večja kazni nego v prvi razsodbi.

Člen 42.

Denarne kazni, izrečene po tej uredbi, pripadajo državnim blagajni. Samo od kazni, izterjanih zaradi kaznivih dejanj po členu 142. zakona o neposrednih davkih, pripada ovaditelju ena četrtina, če izjavi ob ovadbi, da zahteva ovadnino. Pravice do te nagrade nimajo davčni uradniki.

Pravico do nagrade ima oni ovaditelj, na čigar ovadbo se je uvedlo kazensko postopanje. Če je bilo podpisanih na isti prijavi več takih oseb, se jim razdeli nagrada na enake dele. Če ovaditelj umrje, gre nagrada njegovim dedičem.

Odločbo o porazdelitvi izterjane kazni izda na predlog pristojne davčne uprave finančna direkcija.

Člen 43.

Ta uredba stopi v veljavo z dnem 1. januarja 1929.

V Beogradu, dne 5. decembra 1928.; št. 155.000.

Minister za finance:
dr. N. Subotić s. r.

34.

Odločba, s katero se izpreminja odločba o ustanovitvi davčnih uprav.*

Na podstavi člena 1. v zvezi s členom 26. in členom 38., točkami II., III. in IV., uredbe o organizaciji finančne stroke in službe št. 7494 z dne 9. oktobra 1928. odredjam,

da se izpremeni moja odločba G. D. P. br. 159.300 z dne 13. decembra 1928.** in da se ustanovi pri

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 12. januarja 1929., št. 10/V. — Tukaj je priobčena samo davčna uprava, ki se tiče finančne direkcije v Ljubljani.

** Uradni list z dne 18. decembra 1928., št. 397/118.

finančni direkciji v Ljubljani davčna uprava v Ormožu za območje dosedanjega davčnega urada v Ormožu.

To odločbo izvrši generalna direkcija davkov.

Minister za finance:
dr. N. Subotić s. r.

35.

Postopanje za uporabljanje ugodnosti iz občnih opazk k XV. delu uvozne carinske tarife.

(Dopolnitve razpisa C. br. 29.572/25.)*

Zaradi pravilnega uporabljanja razpisa C. br. 29.572 z dne 20. junija 1925.,** kolikor se nanaša na ugodnosti za rudarska podjetja, sem odločil na podstavi člena 23. v predlogu zakona o obči carinski tarifi in po zaslišanju carinskega sveta, da se dopolni razpis C. br. 29.572/25, točka 1. a), s to-le odredbo:

«Ko se obračajo rudarska podjetja na generalno direkcijo carin za oprostitve od carine po opazkah k XV. delu v predlogu zakona o obči carinski tarifi in po predmetih ali imenovanjih pri poedinih tarifnih številkah, jim ni treba odslej predlagati s prošnjo tudi potrdila industrijske zbornice, da so industriji, ampak predložiti naj potrdilo generalne rudarske direkcije, da so rudarska podjetja in da bodo uporabljala blago v svojem podjetju.»

Carinskim oblastvom se odreja, naj to dopolnitev takoj vpišejo v razpis C. br. 29.572 z dne 20. junija 1925. in naj povsem postopajo po njem.

V Beogradu, dne 5. januarja 1929.;

C. br. 568.

Minister za finance:
dr. N. Subotić s. r.

36

Uredba

za izvrševanje zakona o državnem sodišču za zaščito države.***

Po pooblastitvi iz člena 5. zakona o državnem sodišču za zaščito države predpisujem za izvrševanje tega zakona to-le:

§ 1.

Državno sodišče za zaščito države je ustanovljeno pri kasacijskem sodišču v Beogradu, toda ni oddelek tega sodišča, ampak je samostalno sodišče, ki ima svoj poseben pečat.

Državno sodišče za zaščito države ima kot sodnike osem članov in štiri namestnike kakor tudi enega državnega tožitelja; na to dolžnost se odrede s kraljevim ukazom, sicer pa obdrže dotedanje položaje.

Funkcionarji, omenjeni v predhodnem odstavku, se oprostite, če nimajo stalnega uradnega bivališča na sedežu državnega sodišča za zaščito države, popolnoma dotedanje dolžnosti ter se pridele na poslovanje državnemu sodišču za zaščito države; dokler vrše to dolžnost, imajo pravico do dnevnice po uredbi o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev. Funkcionarji, ki službujejo tudi sicer stalno na sedežu sodišča, se ne oprostite dotedanje dolžnosti in opravljajo novo dolžnost poleg stare. Pri tem je treba vpoštovati v razporedu poslov izvrševanje dolžnosti pri enem in drugem sodišču.

§ 2.

Oni član državnega sodišča za zaščito države, ki je po sodniškem činu najstarejši, opravlja dolžnost predsednika tega sodišča, če pa je zadržan, ga nadomešča oni član, ki je za njim najstarejši po sodniškem činu. Tudi namestniki članov se pozivljejo, če so člani zadržani, na nadomeščanje po svojem sodniškem činu.

§ 3.

Državnemu sodišču za zaščito države se prideli z odlokom ministra pravde na predlog predsednika beogradskega kasacijskega sodišča potrebno število tajnikov in pisarjev kakor tudi arhivskega in ostalega pomožnega osebja izmed takih uslužbencev beogradskega kasacijskega sodišča. To osebje ostane

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 12. januarja 1929., št. 10/V.

** Uradni list z dne 4. avgusta 1925., št. 237/73.

*** «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 17. januarja 1929., št. 13/VII.

drugače v sestavi kasacijskega sodišča, ki se mu, če je treba, poveča število takega osebja z začasnim prideljevanjem, dokler traja poslovanje državnega sodišča za zaščito države.

§ 4.

Sodniki državnega sodišča za zaščito države (člani in njih namestniki) kakor tudi državni tožitelj opravljajo to svojo dolžnost pod svojo sodniško, odnosno državnotožiteljsko ali uradniško prisego ter so pod odgovornostjo, ki jim je naložena z zakonskimi predpisi, veljavnimi zanje v tem pogledu. O njih disciplinskih kaznivih dejanjih odločajo ona disciplinska sodišča, ki so po njih rednem položaju pristojna za to.

§ 5.

Predsednik državnega sodišča za zaščito države odreja preiskovalne sodnike za poedine kazenske predmete prvenstveno izmed onih članov, ki poslujejo stalno in samo pri državnem sodišču za zaščito države, in sicer v onem redu, v katerem prihajajo kaznivi predmeti.

§ 6.

Za notranje poslovanje preiskovalnih sodnikov in državnega tožitelja kakor tudi za njih medsebojno službeno razmerje glede preiskovanja, kolikor ni to urejeno z zakonom samim o kazenskem postopanju za Hrvatsko in Slavonijo, veljajo zmiselno predpisi, ki so bili izdani v tem pogledu o tvarini tega zakona, zlasti pa «Provedbeni napatuk k postupniku kaznenom», «Poslovni red za kaznene sudove», razen odredb o nadzorstvu, poslovnih poročilih, jetnišnicah in stroških, in «Naredba o unutarnjem uredenju i poslovnom redu državnih odvetništava».

§ 7.

Kasacijsko sodišče v Beogradu odstopi državnemu sodišču za zaščito države potrebne prostore, pohištvo in pisarniško opremo ter ga zalaga z vsemi pisarniškimi potrebščinami.

Prvostopno sodišče za beogradske okrožje sprejema in ima jetnike državnega sodišča za zaščito države v svojih zaporih ter jih oskrbuje, kakor je treba, po predpisih, ki veljajo glede njegovih jetnikov, in tako, kakor postopa z njimi.

§ 8.

Državno sodišče za zaščito države ima svoj poseben arhiv, s svojim vložnim zapisnikom in ostalimi predpisanimi pomožnimi knjigami, ki se osnujejo po predsednikovem nalogu. Vsa korespondenca se pošilja neposredno temu sodišču, ne pa po beogradskega kasacijskega sodišču.

§ 9.

Državni tožitelj pri državnem sodišču za zaščito države je pod neposrednim nadzorstvom ministra pravde, kateremu pošilja poleg rednih poslovnih poročilih o vsakem kazenskem predmetu, v katerem je opustil nadaljnje preganjanje pred tem sodiščem, kolikor se ni odstopil predmet drugemu sodišču.

§ 10.

Državno sodišče za zaščito države začne poslovati takoj, ko se postavijo sodniki in državni tožitelj.

§ 11.

Ta uredba stopi v veljavo, ko se razglasi.

V Beogradu, dne 14. januarja 1929.; št. 2842.

Minister pravde:
dr. M. Srčić s. r.

Razglasi osrednje vlade.

Listi, ki jih je prepovedano uvažati in razširjati.*

Z odlokom ministrstva za notranje posle J. B. br. 580 z dne 11. januarja 1929. je prepovedano, uvažati v našo državo in razširjati v njej list «Berliner Tageblatt», ki izhaja v Berlinu, in list «Pester Lloyd», ki izhaja v Budimpešti, ker pišeta zoper koristi naše države.

Iz ministrstva za notranje posle v Beogradu, dne 11. januarja 1929.; J. B. br. 580.

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 17. januarja 1929., št. 13.

